

Kázání 3. neděle v mezidobí C – 24.1.2016

Kniha proroka Nehemiáše 8,2-4a.5-6.8-10

Kněz Ezdráš přinesl Zákon před shromážděné muže i ženy a všechny, kdo byli schopni rozumět. Bylo to prvního dne sedmého měsíce. Četl z něho na prostranství před Vodní bránou od svítání do poledne před muži a ženami a přede všemi, kdo byli schopni rozumět. Všichni poslouchali knihu Zákona s napětím. Ezdráš, znalec Písma, stál na dřevěném výstupku, který pro ten účel zhotovili. Otevřel knihu před očima všeho lidu - stál totiž výše než všichni lidé - a když ji otevřel, všecken lid povstal. Ezdráš velebil Hospodina, velikého Boha, a všecken lid odpověděl se zdviženými rukama: "Amen, Amen!" Vrhli se na kolena a klaněli se Hospodinu až k zemi. Četlo se v knize Božího zákona, překládali a vykládali ho, a tak pochopili, co se četlo. Místodržitel Nehemiáš a znalec Písma a kněz Ezdráš i levité, kteří poučovali lid, řekli všemu lidu: "Dnešní den je zasvěcen Hospodinu, vašemu Bohu, nebuďte smutní a neplačte!" Všecken lid totiž plakal, když slyšeli slova Zákona. (Ezdráš) jim řekl: "Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte výslužky těm, kteří si nemohli nic připravit, neboť tento den je zasvěcen našemu Pánu. Nebuďte zarmoucení, neboť radost z Hospodina je vaše síla!"

Lukášovo evangelium 1,1-4; 4,14-21

Už mnoho lidí se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu; aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen. Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. Ježíš přišel také do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagógy. Povstal, aby předčítal z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagóze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

Téma k Roku Milosrdenství: Duch Páně je nade mnou, abych propustil zdeptané na svobodu.

První den na střední škole: „Jde nám o to, abyste odmaturovali. Jsme hudební škola, proto budou někteří z vás skládat zkoušku z hry na housle, jiní z hry na čelo. A čím začneme zítra? První krok, abychom vás začali vzdělávat, abyste pocítili změnu: pojedeme do Prahy na koncert do Rudolfiny. Poprvé na kartu školy budete mít na koncert vstup zdarma. Uvidíte, jak vás hudba promění.“

Je to pouze jedna věc? Cíl, praktická zkouška z maturity a první krok – koncert se vstupem zdarma? Nerovná se to. Každé má svoji vlastní důležitost.

A co já a příchod Božího království? Ježíšův čin pro můj život? Minulou neděli byla řeč o jádru víry, o středu Ježíšových činů v můj prospěch. To je ta maturita, která je pro mě připravena: jako cíl, i jako reálná změna mého života, která nastane. Co je ale pro nás ve víře tím prvním konkrétním krokem? Co je pro nás tím vstupem na koncert – poprvé na průkazku ke vstupu zdarma?

V dnešním úryvku z evangelia jsme to slyšeli z Ježíšových úst – je to jeho první veřejné vystoupení v „domovském“ Nazaretě v synagoze. Přečetl prorocství: „Duch Páně je nade mnou, abych propustil zdeptané na svobodu.“ A za sebe řekl, zcela adresně těm, kteří stáli před ním: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Propustit zdeptaného na svobodu je ten první čin. To jsem od Ježíše dostal i já.

Možná teď někdo unaveně řekne: „No jo, už ve křtu – tak to je za mnou a to si už neprožiji.“ Ale jsem povolán to prožít. Jako odpověď na moje svobodné rozhodnutí: „Ježíši, buď mým spasitelem, buď králem mého života.“ Tato věta vyjadřuje moje obrácení. A na ní odpovídá Ježíš darem svobody. To je Ježíšova moc nad časem: listy v kalendáři se otáčejí, ale „příhodný čas“ (List Židům 3,1-15), okamžik Božího činu, dovede Ježíš dát jako razítko na kterýkoliv list kalendáře. To je Boží schopnost vstoupit do času – já mohu prožít ono Dnes, kdy Bůh mě učinil svobodným.

Jak tomu mám uvěřit? Nakolik je to reálné? Dá se to ukázat na podobenství O marnotratném synu (Lukášovo evangelium 15,11-32): po návratu do domu Otce, do místa otcovské lásky. Tam se přece událo následující: „Nejlepší oděv a prsten na ruku!“ – to je navrácení důstojnosti; a oslava – svoboda, přijetí, radost.

Možná právě proto, že oslava a pečínka z telete je běžné vyjádření radosti – možná podobně je nachystaná oslava i v mém životě: oslava svobody, ke které mě osvobodil Ježíš Kristus (List Galat'ánům 5,1).